

РЕШЕНИЕ

№ 40442

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11039** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Кралство С. А., настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР, чрез адв. Д. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, офис 226, Фондация „Център за правна помощ – Глас в България“ срещу писмо рег. № ПН – 2507/19.09.2025 г. на председателя на ДАНС, с което е отказано изменение на Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС чрез замяна на наложената със заповедта обезпечителна мярка „Принудително настаняване в СДВНЧ“ с обезпечителна мярка „Ежеседмично явяване на чужденеца в териториалната структура на МВР по местопребиваване“.

С жалбата се иска отмяна на отказа за замяна на наложената ПАМ по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ с такава по чл. 44, ал. 5, т. 1 от ЗЧРБ.

Правят се възражения, че преди настаняването в СДВНЧ за срок от 6 месеца чужденецът е бил настанен в помещение от затворен тип на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за период от 23.11.2021 г. до 28.03.2025 г. Продължаващото задържане има изключително вредно влияние върху физическото и психическото състояние на чужденеца. Емоционалното му състояние е нестабилно, има данни за суицидни опити и периоди на дълбока депресия, отчетена е задълбочаваща се деградация. Същевременно няма опасност да се укрие по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ. Представена е декларация от български гражданин, общественик и правозащитник, който осигурява жилище и издръжка на лицето по време на пребиваването му в страната и гарантира за него със своето име и авторитет. Декларацията доказва възможност за замяна на мярката с такава по чл. 44, ал. 5, т.1 от ЗЧРБ. Прекомерното продължително задържане на чужденеца без преразглеждане на неговия случай противоречи на целта на ЗЧРБ, а именно

гарантиране на незабавното напускане на страната. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания да промени мярката, наложена на А. А. А.. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат от адв. Р. Ответникът – и.ф. Председател на ДАНС, чрез юрисконсулт В. посочва, че Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е влязла в сила, потвърдена при обжалване по съдебен ред с влязло в сила решение на АССГ. Искането за промяна на мярката е направено преди да изтече срока на 28.09.2025г. Издадена е последваща заповед на директора на дирекция „Миграция“, в чиито правомощия е и промяната на наложената мярка при ежемесечната проверка по чл.44, ал. 8 от ЗЧРБ. Представени са писмени бележки.

Административен съд София – град, след като се запозна с писмените доказателства по делото и с доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 3 – 266/05.02.2024 г. на председателя на ДАНС, на основание чл. 42, ал.1, т. 2 във вр. с чл. 10, ал.1, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“ и „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“ на чужденеца А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] в [населено място], С. А.. Заповедта е обжалвана по съдебен ред и е потвърдена с Решение № 14/21.10.2024 г., постановено по адм. дело № С -5/2024 г. на АССГ. Заповедта е влязла в сила и подлежи на изпълнение.

Със Заповед № 3 -790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е разпоредено, на основание чл. 44, ал. 6 и ал. 10 от ЗЧРБ чужденецът да бъде принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ към дирекция „Миграция“ за срок от 6 месеца, с цел обезпечаване изпълнението на Заповед № 3 – 266/05.02.2024 г. за експулсиране и организиране изпълнението на заповедта. Мярката е наложена с мотиви опасност от укриване.

Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е обжалвана по съдебен ред. Потвърдена е с влязло в сила решение на АССГ по адм. дело № С -8/2025 г. Съдебното решение на АССГ е потвърдено при обжалване пред ВАС на РБ с решение № 38/15.07.2025 г. по адм. дело № С – 25/2025г.

Заповед № 3 -790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е влязла в сила на 15.07.2025 г.

На 05.09.2025 г. е подадена молба от А. А. А. до председателя на ДАНС с искане за замяна на наложената ПАМ по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ – „Принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ“ с ПАМ по чл. 44, ал.5, т. 1 от ЗЧРБ - „Ежеседмично явяване на чужденеца в териториална структура на МВР по местопребиваване.

Към молбата е приложена нотариално заверена декларация по чл. 72, ал. 5 от ППЗЧРБ, подписана от В. С. Л., с която същият декларира, че ще осигурява жилище и издръжка на А. А. А. за времето му на пребиваване в Република България. Жилището се намира на адрес [населено място], [улица], ап. 1. Приложен е нотариален акт.

Приложен е финансов отчет на „Блек Фламинго Пъблишинг“ ООД с управител В. С. Л. за заети лица, средства за работна заплата и други разходи за труд за 2024 г. Видно от отчета, средното годишно възнаграждение на едно лице е 11 196.00 лева. От отчета не може да се установи какви са конкретно доходите на В. С. Л. за 2024 г., за да се направи извод, че разполага със средства за издръжката на А. А. А.. Налични средства за издръжка на чужденеца от гаранта му не са доказани.

По подадената молба е изготвено писмо на ДАНС, в което чужденецът е уведомен, че е настанен в СДВНЧ въз основа на Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС, която е потвърдена при съдебно обжалване от две съдебни инстанции и е влязла в сила. Посочено е, че са налице предпоставките по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ – наложена ПАМ по чл. 39а, ал.1, т. 3 от ЗЧРБ,

която е влязла в сила и опасност от укриване по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ. Изложени са мотиви, че принудителното настаняване в СДВНЧ е съобразено и с разпоредбата на чл. 15, § 1, буква а) от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите – членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са и представени пред съдебната инстанция доказателства за психическото здраве на жалбоподателя, а именно психиатрични становища от д – р В. С. от 21.02.2025 г., 11.07.2025 г. и от 17.10.2024 г. и медицинско направление от д – р И. К., психиатър. Въз основа на тези доказателства съдът приема, че А. А. А. страда от тревожно – депресивно разстройство и посттравматично стресово разстройство. Експертите считат, че прогнозата за възстановяването му в условията на принудително настаняване в СДВНЧ е неблагоприятна.

Представена е медицинска документация за времето на престоя в ПЗТ на ДАБ и в СДВНЧ. Видно от документацията, на чужденеца са осигурявани регулярно консултации с медицински специалисти, назначено е медикаментозно лечение за психичното заболяване. Редовно са провеждани психологични беседи с психолога на СДВНЧ.

Разпитан е свидетеля В. Л., който дава показания, че има пълно доверие на А. А. А., може да осигури издръжка на чужденеца, който има силна обществена подкрепа от български граждани и чужди граждани, които се намират в България и тази общност би направила всичко възможно да го подкрепи.

Получено е становище рег. № 536400 – 99425/05.11.2025 г. на дирекция „Миграция“, в което са описани предприетите действия по изпълнение на влязлата в сила Заповед № 3 – 266/05.02.2024 г. на председателя на ДАНС за експулсиране на чужденеца. С него се провеждат регулярни беседи, по време на които той твърди, че не желае да се завърне доброволно в страната по произход, защото неговият живот и лична сигурност са сериозно застрашени. На 01.04.2025 г. А. А. А. е заявил желание да бъде експулсиран в К., за което е подписал декларация. Дирекция „Миграция“ е предприела действия за изясняване на възможностите за пътуване и приемане в К., допълнително се проучват възможностите за изпращането му в Република Турция. Допълнително чужденецът е представил списък с европейски държави /И., Франция, Германия, Испания и Италия/ в които иска да бъде изведен. Възможностите се проучват от МВНР. Получени са отрицателни становища от Франция и Германия, изчакват се отговорите от институциите на другите държави.

Същевременно, на 28.09.2025 г. срокът на действие на оспорената в настоящето производство заповед е изтекъл. Издадена е Заповед рег. № 5364з – 4632/26.09.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“, с която на основание чл.44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ е продължен срокът на принудително настаняване на А. А. А. в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на наложена спрямо него ПАМ – „Експулсиране“, но не по - късно от 28.03.2026 г.

Заповедта е отменена с Решение № 36643/06.11.2025 г. по адм. дело №10680/2025 г. на АССГ, което към настоящия момент не е влязло в сила.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл.149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

По същество е неоснователна по следните съображения:

Актът, който се оспорва е отказ за замяна на наложена мярка по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ с такава по чл. 44, ал.5, т. 1 от ЗЧРБ, обективизиран в писмо рег. № ПН – 2507/19.09.2025 г. на председателя на

ДАНС.

Съгласно чл. 170, ал. 2 от АПК, при отказ, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването на акта, тоест в случая в доказателствена тежест на жалбоподателя е да установи, че са били налице условията за замяна на наложената ПАМ. Тези условия не са доказани в настоящето съдебно производство.

Както е установено от фактическа страна, А. А. А. е настанен в СДВНЧ със Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС, влязла в сила, потвърдена при съдебно оспорване пред АССГ и пред ВАС на РБ. Заповедта е влязъл в сила административен акт, който поражда правно действие. Влязъл в сила административен акт, потвърден в производство по съдебен контрол за законосъобразност не може да бъде изменен от органа, който го е издал. Влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато: съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му; се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство; по надлежния съдебен ред се установи престъпно деяние на страната, на нейния представител или на административния орган, когато е едноличен, или на член от състава му, когато е колективен, което е дало отражение върху решаването на въпроса - предмет на административното производство; административният акт е основан на документ, който по надлежния съдебен ред е признат за подправен, или на акт на съд или на друго държавно учреждение, който впоследствие е бил отменен; същият административен орган по същия въпрос и на същото основание е издал по отношение на същите лица друг влязъл в сила административен акт, който му противоречи; страната вследствие на нарушаването на административнопроизводствените правила е била лишена от възможността да участва в административното производство или не е била надлежно представлявана, както и когато тя не е могла да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могла да отстрани; с решение на Европейския съд за защита на правата на човека е установено нарушение на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Това обаче е възможно само в случай, че актът не е бил оспорен пред съда. В случая Заповед №3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е оспорена пред съда и потвърдена с влязло в сила решение на АССГ по адм. дело № С - 8/2025 г. Съдебното решение на АССГ е потвърдено при обжалване пред ВАС на РБ с решение № 38/15.07.2025г. по адм. дело № С – 25/2025г. Заповед №3 -790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС е влязла в сила на 15.07.2025 г. и не може да бъде изменена от органа, който я е издал.

Замяната на принудителното настаняване в СДВНЧ със задължаване на чужденеца да се явява ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си, така както е поискано в молбата на А. А. А. от 05.09.2025 г. е възможно само с акт на директора на дирекция „Миграция“ по реда на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ. Съгласно посочената разпоредба, настаняването в СДВНЧ продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6 /първоначалните, въз основа на които е преценено, че чужденецът следва да се настани в СДВНЧ/, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". Тоест, след като чужденецът вече е настанен в СДВНЧ със заповед на някои от органите по чл.44, ал. 1 от ЗЧРБ, в случая с влязла в сила заповед на председателя на ДАНС, компетентен орган, който проверява ежеседмично дали са налице основания за замяна на мярката

или за освобождаване на чужденеца е директора на дирекция „Миграция“, а не органите по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, наложили първоначалната мярка. Няма правно основание и норма, която да оправомощава председателя на ДАНС да извършва последваща преценка за промяна в обстоятелствата и да предприема съответните мерки. Това е задължение на директора на дирекция „Миграция“ по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ.

Настоящата инстанция счита и че жалбоподателят не доказва основания за замяна на мярката. Искането е да му се наложи задължение да се явява ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си. Към молбата е приложена декларация от В. С. Л., с която същият декларира, че ще осигурява жилище и издръжка на А. А. А. за времето му на пребиваването му в Република България. Жилището се намира на адрес [населено място], [улица], ап. 1. Приложен е нотариален акт. Не се доказват обаче осигурени средства за издръжка. От приложения към молбата отчет на „Блек Фламинго Пъблишинг“ ООД с управител В. С. Л. за заети лица, средства за работна заплата и други разходи за труд за 2024 г. е видно, че средното годишно възнаграждение на едно лице е 11 196.00 лева. Какво възнаграждение е получил В. С. Л. за 2024 г. не може да се установи от представените доказателства, нито с какви средства разполага.

Така посоченото средно годишно възнаграждение не е достатъчно за покриване разходите за издръжка на чужденеца. От отчета не може да се установи какви са конкретно доходите на В. С. Л. за 2024 г. и дали тези средства са спестени от него, за да се направи извод, че ще ги предостави за издръжката на А. А. А., съгласно чл. 72, ал. 2 от ППЗЧРБ, Разпоредбата изисква доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка на незаконно пребиваващия в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата за страната, която за 2025 г. е 1077 лева. Следвало е да се представят доказателства за минимален месечен доход от 1077 лева, който да се предоставя на чужденеца за издръжка.

Въпросът с издръжката е съществен и предвид здравословното състояние на жалбоподателя. Съдът приема, че са налице доказателства за влошено психично здраве, както и за други здравословни проблеми и оплаквания. Обаче, както в СДВНЧ, така и в ПЗТ на ДАБ е осигурено безплатно медицинско обслужване. Видно от медицинската документация са проведени множество изследвания, консултации и е осигурено безплатно медикаментозно лечение. В СДВНЧ има психолог, който провежда регулярни беседи и контролира психическото състояние на жалбоподателя, като може да осигури спешна помощ, ако е необходимо. Извън тези институции няма гаранции за осигурен контрол и лечение, включително спешна помощ. Спорен е въпросът и дали здравните грижи извън СДВНЧ ще са на по –високо ниво, както и дали ще бъдат своевременно осигурени.

Въз основа на изложеното съдът прави извод, че няма основания за отмяна на отказа за изменение на Заповед № 3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС чрез замяна на наложената със заповедта обезпечителна мярка „Принудително настаняване в СДВНЧ“ с обезпечителна мярка „Ежеседмично явяване на чужденеца в териториалната структура на МВР по местопребиваване е законосъобразен.

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43 - ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Кралство

С. А., настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР срещу отказ за изменение на Заповед №3 – 790/28.03.2025 г. на председателя на ДАНС чрез замяна на наложената със заповедта обезпечителна мярка „Принудително настаняване в СДВНЧ“ с обезпечителна мярка „Ежеседмично явяване на чужденеца в териториалната структура на МВР по местопребиваване, обективиран в писмо рег. № ПН – 2507/19.09.2025 г. на председателя на ДАНС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: